

[Bjørn Elmquist]

brystet, i hvert fald i mit parti, at den fremgangsmåde, der i øjeblikket følges, er så at sige automatisk. Vi har hæftet os ved, som det også står i bemærkningerne til forslaget et sted, at ikke mindst for de lægdommere, der medvirker under straffesagerne, må det forekomme uforståeligt og utilfredsstillende, at de afsagte domme ikke skal afsones efter deres pålydende.

Der er vel også det med mulighederne for en konkret påvirkning undervejs i afsoningen. Det er ikke, fordi vi hermed ønsker at lægge op til, at man skal have et særligt fedtetillæg, eller hvad vi nu skal kalde det, fedtefradrag måske eller fedtekomensation, så der for dem, der er særlig eksemplariske og altid lever op til reglerne til punkt og prikke, venter en belønning forude, men alligevel er der vel helt fundamentalt noget i prøveløsladelsestanken, som hænger sammen med dette, at der bør finde en individuel vurdering sted i de enkelte tilfælde. Ellers er der vel ingen anledning til at kalde det prøveløsladelse; så burde man kalde det noget helt andet. Det er for os det væsentlige i dette beslutningsforslag.

At vi så, som hr. Torben Lund just var inde på, har valgt den fremgangsmåde – nogle vil måske kalde den usædvanlig – at regeringspartier fremsætter et privat forslag til folketingsbeslutning i stedet for, at det er den ansvarlige minister, der spiller ud med et egentligt lovforslag, har jo netop den baggrund, at vi erkender, at der er visse andre ting, der hænger sammen med en ændret udformning af prøveløsladelsesproceduren, som det måske er lige lovlig tidligt at indskibe sig i. Det har med strafferammerne at gøre, og som der står i bemærkningerne:

»Straffelovrådet vurderer for tiden det strafferetlige sanktionssystem og gennemgår i den forbindelse straffelovens strafferammer. Det vil være hensigtsmæssigt at anmode straffelovrådet om at fremskynde arbejdet med disse spørgsmål, jfr. forslaget tekst, således at justitsministeren i folketingsåret 1986-87 kan fremsætte et lovforslag på grundlag af straffelovrådets betænkning om disse spørgsmål.«

Vi har ment, at det var rigtigt at få diskussionen om prøveløsladelsen i gang allerede nu, og håber meget på – det vil ordføreren for forslagsstillerne nok også komme ind på senere, når han opsummerer – at vi kan få

den nødvendige tilslutning til vores beslutningsforslag.

Nu jeg har nævnt strafferammerne, vil jeg meget gerne gøre en enkelt bemærkning også om behovet for at stramme op visse steder, og jeg vil lade det gå ikke bare på spørgsmålet om en eventuelt strengere straf for voldsforbrydelser, men også på de muligheder, der måske ved dette forslags gennemførelse ville være for, at vi kunne få mindre bureaukrati, kunne få omfordelt ressourcerne inden for retsvæsenet, sådan at vi kunne få en hurtigere retsforfølgning og måske også en hurtigere afsoning generelt af fængselsdomme.

Jeg vil sige, specielt hvad voldsforbrydelserne angår, at der her op til jul og lige omkring jul har været adskillige tilfælde, hvor jeg hæftede mig ved, at der var så at sige enstemmighed i de offentlige udtalelser fra ordførere for partierne her i folketinget om behovet for, at man fik ryddet op, og at det gik noget hurtigere og blev noget mere gennemskueligt, sådan at man kunne se og føle vurderingen af voldsforbrydelser og voldssager.

Vi tror og håber, at dette vil skabe den nødvendige plads i systemet til, at det kan gå hurtigt over scenen, med iagttagelse naturligvis af alle de retsgarantier, der skal til, så fra mit partis side kan vi naturligvis støtte, at dette forslag til folketingsbeslutning bliver vedtaget.

Ebba Strange (SF):

Som bekendt fremsatte SF den 14. november i fjor et forslag til folketingsbeslutning om en kriminalpolitisk reform. I det forslag skrev vi, at vi ville foreslå at gøre prøveløsladelsen obligatorisk. Ved førstebehandling af forslaget fik vi nogle meldinger om, at der ville komme et forslag som det, vi behandler i dag, fra regeringspartiernes side, så vi har været forberedt på det.

Det er jo rigtigt, at både vores forslag og regeringspartiernes forslag rejser spørgsmålet om, hvad en prøveløsladelse er, for hvis den er det, hr. Bjørn Elmquist ligesom lægger op til, noget usikkert, som man kan spille lidt med, er det klart, at det ikke er nogen særlig positiv faktor at have i sanktionssystemet. Det er også grunden til, at vi ville gøre den obligatorisk, og så ville vi bruge den til noget resocialisering. Det har at gøre med, at vi